BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 18 oktober 2001 *

I mål T-196/01 R,

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, företrätt av advokaten D. Nikopoulos,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Condou-Durande, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C (2001) 1284 av den 8 juni 2001 om att dra in ett finansiellt gemenskapsstöd,

meddelar

* Rättegångsspråk: grekiska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

1 Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1), i dess lydelse enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30), innehåller i avdelning IV (artiklarna 14—16) bestämmelser om behandlingen av ansökningar om finansiellt stöd från strukturfonder, villkoren för tillgång till finansieringen samt vissa specifika bestämmelser.

2 I artikel 14.3 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, föreskrivs följande:

"Kommissionen skall granska ansökningarna särskilt i syfte att

— uppskatta överensstämmelsen mellan de föreslagna verksamheterna och åtgärderna med gemenskapens relevanta lagstiftning och, i förekommande fall, med relevant ram för gemenskapsstöd,

— uppskatta hur den föreslagna verksamheten bidrar till förverkligandet av det specifika målet och, beträffande åtgärdsprogram, överensstämmelsen med de grundläggande åtgärderna,

— kontrollera att de administrativa och finansiella mekanismerna är de rätta för att garantera ett effektivt genomförande,

— fastställa de exakta förfarandena för att ge stöd från den berörda fonden eller de berörda fonderna på grundval, i förekommande fall, av den information som redan lämnats inom varje relevant ram för gemenskapsstöd.

Kommissionen skall i allmänhet fatta beslut om stöd från fonderna... inom sex månader efter det att den har tagit emot ansökan, under förutsättning att villkoren i den här artikeln uppfylls. I fråga om stöd från samtliga fonder och andra befintliga finansieringsorgan skall kommissionen fatta ett enda beslut, även beträffande stöd som fastställs i form av ett samordnat program."

3 I artikel 24 i förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, föreskrivs under rubriken "Reduktion, suspension och upphävande av stöd":

"1. Om en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet skall kommissionen genomföra en lämplig granskning av fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns.

2. Efter granskningen får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

..."

4 Den 25 september 1996 antog kommissionen beslut C (96) 2542 (nedan kallat beviljandebeslutet), vars rättsliga grund är förordning nr 4253/88, i ändrad lydelse, särskilt artikel 14.3.

5 I artikel 1 i beviljandebeslutet föreskrivs att en åtgärd skall genomföras i form av ett pilotprojekt avseende påskyndad återbildning av skogar i Grekland som har förstörts av brand (inom ramen för projekt 93.EL.06.023), vars detaljer beskrivs i bilaga 1 i nämnda beslut. Enligt denna artikel har ansvaret för genomförandet anförtrotts laboratoriet för skogsgenetik och växtförädling (Laboratory of Forest Genetics and Plant Breeding), som även kommer i åtnjutande av gemenskapsfinansiering av projektet enligt artikel 5 i beviljandebeslutet (nedan kallad mottagaren). Mottagaren tillhör Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristoteliska universitetet i Thessaloniki, Grekland, nedan kallat sökanden).

6 Enligt artikel 2 i beviljandebeslutet berättigar de utgifter till stöd som uppstått efter den 1 september 1996, det vill säga den dag då åtgärden skulle inledas. Där anges även att åtgärdens genomförande skall avslutas senast den 28 februari 2001.

7 I artikel 3 i beviljandebeslutet föreskrivs att den stödberättigade kostnaden för åtgärden totalt uppgår till 717 532 euro, en summa varav kommissionen åtar sig att erlägga ett maximalt belopp på 538 149 euro som finansiellt stöd.

8 Enligt artikel 4 i beviljandebeslutet "anges villkoren för tillämpning av detta beslut i bilaga 2".

9 I bilaga 1 i beviljandebeslutet ges en beskrivning av alla de faktorer som karaktäriserar ifrågavarande projekt: namn, allmänna och särskilda mål, tidsplan för genomförandet, former för var och en av de åtgärder genom vilka de fastställda målen skall uppnås, uppgifter om mottagaren (i det aktuella fallet innehas bankkontot av Aristoteliska universitetet i Thessalonikis forskningskommitté, nedan kallad kommittén), betydelse för kommissionen av de förväntade resultaten, projektets kostnad och dess totala budget, såsom den fördelas mellan de olika organ som finansierar projektet. Gemenskapens deltagande uppgår till 75 procent av den totala kostnaden.

10 I punkt 10 i bilaga 2 till beviljandebeslutet anges följande:

"Om något av ovan angivna villkor inte iakttas eller om åtgärder som inte föreskrivs i bilaga 1 vidtas, kan kommissionen suspendera, reducera eller upphäva stödet och återkräva sina utbetalningar. Vid fall av återbetalning kan kommissionen kräva ränta. I dessa fall har mottagaren rätt att yttra sig inom en tidsfrist som kommissionen fastställer innan stödet suspenderas, reduceras, upphävs eller återkrav framställs."

11 Mottagaren har från och med den 1 september 1996 erhållit ett totalt belopp på 215 260 euro av gemenskapen eller 40 procent av det föreskrivna gemenskapsstödet.

12 Under de kontroller som utfördes på plats den 9 och den 12 november 1998 konstaterade kommissionen omständigheter som kunde utgöra oegentligheter. Följaktligen beslutade kommissionen att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 24 i förordning nr 4253/88 samt i punkt 10 i bilaga 2 till beviljandebeslutet.

13 Genom rekommenderad skrivelse med mottagningsbevis av den 25 oktober 1999, meddelade kommissionen mottagaren, med kopia till Republiken Grekland, vilka omständigheter som enligt dess uppfattning kunde utgöra oegentligheter, och nämnde att dessa omständigheter i förekommande fall kunde motivera, bland andra åtgärder, att det redan utbetalade stödbeloppet återkrävdes. Kommissionen begärde även att mottagaren inom en tidsfrist av sex veckor skulle tillhandahålla bevis, i form av vidimerade kopior av de administrativa handlingarna och bokföringshandlingarna, på att mottagaren uppfyllt de förpliktelser som åligger denne enligt beviljandebeslutet.

14 Mottagaren svarade kommissionen genom skrivelse av den 3 december 1999.

15 Kommissionen antog den 8 juni 2001 beslut C (2001) 1284 om att dra in det stöd som mottagaren beviljats genom beviljandebeslutet (nedan kallat det ifrågasatta beslutet).

16 I artikel 2 i det ifrågasatta beslutet anges att mottagaren och "i förekommande fall de personer som juridiskt sett ansvarar för dennes skulder är skyldiga att återbetala beloppet 215 260 [euro] inom en tidsfrist av 60 dagar från delgiv-

ningen av detta beslut...". Såväl Republiken Grekland som mottagaren anges i artikel 3 som det ifrågasatta beslutets adressater.

17 Genom ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli den 20 augusti 2001, har sökanden väckt talan om ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet.

18 Genom särskild handling som ingavs till förstainstansrättens kansli den 3 september 2001, har sökanden även ingett denna ansökan om uppskov med verkställigheten av det ifrågasatta beslutet.

19 Kommissionen har den 20 september 2001 yttrat sig om denna ansökan.

20 Förstainstansrätten anser att den genom handlingarna i målet förfogar över alla upplysningar som behövs för att meddela beslut angående ansökan om uppskov med verkställigheten utan att det är nödvändigt att höra parternas muntliga yttranden.

Rättslig bedömning

21 Enligt bestämmelserna i artiklarna 242 EG och 243 EG jämförda med artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 89), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/EKSG, EEG, Euratom av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 21), får förstainstansrätten om den anser att omständigheterna så kräver förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten eller föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

22 I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder skall ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att en ansökan om uppskov med verkställigheten skall avslås när ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut av domstolens ordförande av den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkt 30, beslut av förstainstansrättens ordförande av den 10 februari 1999 i mål T-211/98 R, Willeme mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-15 och II-57, punkt 18, bekräftat efter överklagande genom beslut av domstolens ordförande av den 25 mars 1999 i mål C-65/99 P(R), Willeme mot kommissionen, REG 1999, s. I-1857, samt beslut av ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning av den 16 juli 1999 i mål T-143/99 R, Hortiplant mot kommissionen, REG 1999, s. II-2451, punkt 15).

23 Förstainstansrätten anser att det i detta fall är lämpligt att först undersöka om villkoret avseende kravet på skyndsamhet är uppfyllt.

Parternas argument

24 Sökanden har gjort gällande att verkställigheten av det ifrågasatta beslutet skulle åsamka sökanden uppenbar ideell skada.

25 För det första har sökanden hävdat att de oegentligheter vars förekomst påstods vara "bekräftad" i det ifrågasatta beslutet, på ett uppenbart och katastrofalt sätt skadar dess offentliga prestige och dess anseende i egenskap av institution som förvaltar projekt vilka finansieras av det allmänna.

26 För det andra har sökanden gjort gällande att vid bedömningen av om det krävs skyndsamhet och hur betydande de mycket skadliga konsekvenserna av den

ideella skadan är, måste hänsyn tas till de rättsliga garantierna genom den förvaltningsfunktion som sökandens forskningskommitté har i förhållande till mottagarens verksamhet. Sökanden har anmärkt att enligt gällande nationell rätt (det vill säga artikel 50.1, 50.2 och 50.4 i lag nr 2413/1996, presidentdekret nr 432/1981 samt gemensam kungörelse KA/679 av den 22 augusti 1996 utfärdad av finansministern och ministern för utbildning och den grekiska kyrkan), utgör kommittén det främsta organet för förvaltning av det särskilda konto som sökanden upprättat. Det finns ett motsvarande organ inom varje högre utbildningsanstalt i Grekland. Kommittén har till uppgift att administrera och styra de bidrag som skall täcka utgifterna för forskning, undervisning, organisation, utveckling av teknik och tillhörande tjänster, oberoende av sökanden, som emellertid genomför uppföljning och granskning. Den ideella skada som kommittén och universitetet i allmänhet åsamkats skall bedömas direkt i förhållande till de anmärkningar som framställts i talan i huvudsaken. Enligt sökanden avser anmärkningarna det sätt på vilket kontrollen utfördes på platsen, att det inte drogs några slutsatser av nämnda kontroll och att denna slutfördes med avsevärd försening, särskilt med beaktande av den omständigheten att finansieringen drogs in under en lång period utan något beslut från kommissionens sida samt med beaktande av de nya begrepp och metoder som antagits sedan dess av gemenskapslagstiftaren på det berörda området.

27 En omedelbar verkställighet av det ifrågasatta beslutet skulle innebära en uppenbar degradering av sökanden i ideellt hänseende och genom sin stränghet stå i bjärt kontrast till sökandens anseende medan för det fall ett uppskov beviljades sökandens anseende skulle förbli intakt till dess att förstainstansrätten slutgiltigt har tagit ställning i sakfrågan. Vidare skulle en verkställighet av det ifrågasatta beslutet utgöra en kränkning i ideellt hänseende, utan motsvarighet i kommitténs historia och förhindra det allmännas främjande av sökandens verksamhet.

28 Slutligen har sökanden gjort gällande att nämnda ideella skada objektivt sett är irreparabel, särskilt därför att om det ifrågasatta beslutet verkställs kommer sökanden att fråntas sin egenskap av tänkbart förvaltningsorgan, även tillfälligt, av projekt finansierade av gemenskapen eller någon annan.

29 Sökanden har dock påpekat att med hänsyn till sin ekonomiska förmåga garanterar den att det ifrågasatta beslutet när som helst kan verkställas.

30 Kommissionen har gjort gällande att sökanden inte påstår sig ha lidit irreparabel ekonomisk skada av den art att universitetet inte skulle kunna fortsätta att fungera. Enligt kommissionen utgör sökandens ekonomiska tillgångar en tillräcklig garanti för att det ifrågasatta beslutet skall kunna verkställas.

31 När det gäller den påstått skadliga inverkan på sökandens anseende har kommissionen uppmärksammat att sökanden inte nämner några konkreta omständigheter som visar att den åberopade skada som sökanden påstår att den lidit till följd av det ifrågasatta beslutets antagande, inte kan avhjälpas genom det kommande beslutet i förfarandet rörande huvudsaken. Eftersom denna ideella skada är förbunden med det ifrågasatta beslutet, särskilt med kommissionens slutsats i frågan huruvida det förekommit oegentligheter, har kommissionen hävdat att det uteslutande beror på innehållet i domen i sakfrågan om skadan kan undvikas. Skadan kan inte betraktas som irreparabel i den mening som avses i rättspraxis (beslutet i det ovannämnda målet Hortiplant mot kommissionen, punkterna 17—20).

Förstainstansrättens bedömning

32 Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det ankommer på den senare att bevisa att han inte kan avvakta utgången av talan i huvudsaken utan att lida sådan skada (beslut av domstolens ordförande av den 12 oktober 2000 i mål C-278/00 R, Grekland mot kommissionen, REG 2000, s. I-8787, punkt 14, beslut av förstainstansrättens ordförande av den 15 juli 1998 i mål T-73/98 R, Prayon-Rupel mot kommissionen, REG 1998, s. II-2769, punkt 36, och av den 28 maj 2001 i mål T-53/01 R, Poste Italiane mot kommissionen, REG 2001, s. II-1479, punkt 110). För att kunna bedöma om skadan som sökanden befarar

är av allvarlig och irreparabel art och följaktligen motiverar att ett beslut inte får tillämpas på grund av särskilda omständigheter, måste förstainstansrätten ha tillgång till konkreta uppgifter som gör det möjligt att bedöma de exakta konsekvenser som sannolikt skulle uppstå om de begärda åtgärderna inte beviljades (beslut av ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning av den 2 april 1998 i mål T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen och Hapag-Lloyd mot kommissionen, REG 1998, s. II-641, punkt 64, och beslutet i det ovannämnda målet Hortiplant mot kommissionen, punkt 18).

33 Det behöver emellertid inte vara fastställt med absolut säkerhet att den påstådda skadan är nära förestående. Det är tillräckligt att den ifrågavarande skadan, särskilt då den beror på förekomsten av ett antal faktorer, är förutsägbar med en tillräcklig grad av sannolikhet (beslut av domstolens ordförande av den 19 juli 1995 i mål C-149/95 P(R), kommissionen mot Atlantic Container Line m.fl., REG 1995, s. I-2165, punkt 38).

34 Inledningsvis bör anmärkas att sökanden, i sin ansökan om interimistiska åtgärder, har försäkrat att universitetet kan garantera verkställigheten av det ifrågasatta beslutet. I en skrivelse från rektorn, som även är ordförande för kommittén, vilken omtalas av sökanden i nämnda ansökan, finns följande upplysningar:

"Det Aristoteliska universitetet i Thessaloniki, Greklands största universitet, har 60 000 studenter, fast anställd forskningspersonal på 2 000 personer, 2 000 tekniker, 9 skolor och 43 sektioner. Universitetet ansvarar för genomförandet av 3 500 program och åtnjuter årligen finansiering utifrån som uppgår till omkring 16 miljarder [grekiska drachmer] (GRD) [46 955 245 euro]."

35 Härav följer att sökanden vid en första anblick är i stånd att omedelbart verkställa beslutet.

36 Vad angår den ideella skada som åberopats av sökanden skall det slås fast att även om verkställigheten av det ifrågasatta beslutet kan få sådana skadliga verkningar som sökanden befarar kan inte sökanden, i syfte att bevisa förekomsten av en allvarlig och irreparabel skada, åberopa att enbart ett uppskov med verkställigheten av det ifrågasatta beslutet skulle göra det möjligt att undvika att universitetets anseende skadades eller att universitetet i framtiden fråntogs möjligheten att förvalta projekt som finansieras av det allmänna. En ogiltigförklaring inom ramen för talan i huvudsaken skulle nämligen göra det möjligt att på ett lämpligt sätt avhjälpa en sådan skada (se domstolens dom av den 9 juli 1981 i de förenade målen 59/80 och 129/80, Turner mot kommissionen, REG 1981, s. 1883, punkt 74, beslut av förstainstansrättens ordförande av den 11 april 1995 i mål T-82/95 R, Gómes de Enterria mot parlamentet, REGP 1995, s. I-A-91 och II-297, punkt 21, av den 10 februari 1999 i det ovannämnda målet Willeme mot kommissionen, punkt 43, av den 25 mars 1999 i det ovannämnda målet Willeme mot kommissionen, samt av den 21 september 2001 i mål T-138/01 R, F mot revisionsrätten, inte publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 49).

37 Härav följer att, vad beträffar den ideella skadan, villkoret om att krav på skyndsamhet skall föreligga inte är uppfyllt i detta mål, eftersom syftet med det interimistiska förfarandet inte är att säkerställa gottgörelse av en skada utan att garantera att avgörandet i sak får full verkan (beslut av den 25 mars 1999 i det ovannämnda målet Willeme mot kommissionen, punkt 62).

38 Det förefaller i vart fall sannolikt att om det skulle visa sig att sökandens anseende skadades, skulle inte detta vara en följd av att det ifrågasatta beslutet hade verkställts utan i själva verket en följd av att det hade antagits. Även för det fall sökandens ansökan om uppskov med verkställigheten skulle bifallas, skulle följaktligen den ideella skada som sökanden befarar inte kunna undvikas.

39 Eftersom det inte har visats att det föreligger krav på skyndsamhet är det inte nödvändigt att undersöka villkoret avseende *fumus boni juris*.

40 Följaktligen skall ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) **Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.**

2) **Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.**

Luxemburg den 18 oktober 2001.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande